

ект Френка Гері – споруда Національного нідерландського представництва у Чеській Республіці.

«Універсальні» намагання постмодерністів ґрунтувалися на прийнятті всього і, зокрема, відмову від судження про якість, від модерністського раціо: тепер немає ні «високого», ні «низького», використовуються всі «мови».

До речі, Дженкс критикував Вентурі за неприйняття ним модернізму, оскільки, ти постмодерніст, тоді намагайся не заперечувати, а використовувати все та модернізм також. Постмодернізм й визначають як радикальний еkleктизм, що все іронічно переінакшує.

КІНЕТИКА ТА МОБІЛЬНІСТЬ У СУЧАСНІЙ АРХІТЕКТУРІ. ДИНАМІЧНА АРХІТЕКТУРА

Шепелєва А.С.

Науковий керівник – Богданова Л.О., ст. викладач

Сучасні тенденції показують, що людство стрімко розвивається, тому тепер однією з найважливіших задач архітектури - також динамічно змінюватися і задовольняти зростаючі потреби населення створюючи більш практичні і в той же час вражаючі споруди. Таким є новий напрямок в архітектурі як кінетика.

Кінетична архітектура - це архітектура до якої відносяться будівлі, які мають рухомі частини на фасаді або здатні змінювати положення поверхів, при цьому не порушуючи загальну структуру споруди. Інакше, цей напрям в архітектурі можна назвати динамічним і віднести його до архітектури майбутнього. Характерними особливостями відрізняють кінетичну архітектуру від звичайної є такі риси як. Форма будівлі, яка змінюється в залежності від поривів вітру та інтенсивності сонця. Як правило, такі будівлі зроблені зі збірних елементів. Всі основні елементи, що створюють рух зроблені з сучасних металевих матеріалів: сталі, алюмінію, карбону і інших. Такі будівлі водночас міцні та гнучкі. Кінетичні будівлі здатні виробляти енергію для автономного живлення, завдяки енергії вітру і сонця. Підсумовуючи перераховані переваги можна з упевненістю сказати, що в не далекому майбутньому кінетика матиме величезний попит. Як сказав Крістоф Баудер, один із сподвижників кінетичної архітектури: «Кінетична архітектура є наступний крок до створення нашого оточення. Архітектура завжди була відома як статична, тверда і важка. Архітектура в майбутньому буде фізично адаптуватися до наших потреб і очікувань, оскільки зміна є постійним процесом нашого часу, нашого оточення необхідна здатність змінитися ».

До початку ХХІ ст. вже сформувалися кілька типів кінетичної архітектури. До першого типу відносяться функціональні споруди, наприклад, мости, в яких піднімається центральна частина, щоб кораблі великого габариту могли проплисти в ньому. Інші приклади даного типу - це стадіон Міленіум в Уельсі і стадіон Уемблі в Англії з висувним дахом, стадіон Фелтінс-Арена в німецькому місті Гельзенкірхені ще й з висувним полем. Другий тип – це будівлі – трансформери, які мають гарний зовнішній вигляд і при цьому можуть змінювати форму. Яскравим прикладом є будівля «Burke Brise soleil» в Художньому музеї Мілуокі. Крім естетичної цінності даної конструкції, є ще й функціональний аспект: ця споруда вкриває людей від палючого сонця і від негоди. Наступний тип кінетичної архітектури відрізняється тим, що рух відбувається на поверхні будівлі. Класичним прикладом є Інститут Арабського світу в Парижі, в будівлі якого розташовані металеві жалюзі, що працюють за принципом діафрагми: щілини розширюються або звужуються залежно від сонячного світла. Існує також тип кінетичної архітектури, де поєднуються сучасні технології з охороною навколишнього середовища. Кінетичні будівлі цієї групи здатні виробляти енергію для автономного живлення, завдяки енергії вітру. Хмарочос Девіда Фішера наочно демонструє це поєднання: завдяки обертанню поверхів будівлі навколо своєї осі, турбіни, розташовані між поверхами, повинні ловити вітер, перетворюючи його енергію в електрику.

Незважаючи на видовищність і технологічність, сьогодні безліч кінетичних проєктів залишаються нереалізованими. До видовищних і поки що не реалізованих проєктів кінетичної архітектури відносяться: штаб-квартира китайської машинобудівної компанії і «динамічний» будинок, який змінює форму в залежності від часу доби і сезону, що належить британським архітекторам Девіда Грюнберга і Денієля Вольсфона.

На сьогодні кінетичні проєкти здебільшого залишаються на папері, майбутнє – за архітектурою, перетворюючої енергію сонця, води або світла в міське видовище. Майбутнє кінетичної архітектури – за проєктами, які зможуть поєднати в собі інтелектуальні інженерні рішення, грамотне проєктування і привабливий зовнішній вигляд.